

[Pernille Sams]

det, men derfor kan man jo godt støtte det, når Det Konservative Folkeparti tager initiativet. Jeg ved godt, at CD nu er blevet regeringsparti, og det må være et meget stort offer, CD har måttet yde for at komme i regering, når man ikke mener at kunne gå ind for en så oplagt hjælpemulighed for mange boligejere, som dette forslag jo er. Vi er mange, der glæder os til at se de modydelse, CD må have fået på det offeralter, som man bliver ved med at henvise til.

Efter vores opfattelse er dette lovforslag ikke andet end en simpel nødvendighed. Gennem de seneste år har vi liberaliseret realkreditlovgivningen, så boligejere har fået flere valgmuligheder og større muligheder for at indrette sig i overensstemmelse med deres økonomi. Man kan nu omlægge sine lån til lån med længere løbetid, hvis økonomien strammer i en periode, ligesom det er blevet muligt at flytte fra ét realkreditinstitut til et andet. Mindst halvdelen af landets boligejere er imidlertid stadig afskåret fra at bruge disse valgmuligheder; de er bundet af ofte meget højt forrentede kontantlån, som kun kan indfries til en voldsom overpris, hvilket betyder, at man i praksis ikke kan indfri dem.

Alle disse familier er altså stadig stavnsbundet til deres én gang optagne lån, og det er det forhold, vi vil ændre med lovforslaget. Vi vil give alle disse familier de samme valgmuligheder, som alle andre allerede har fået, så de selv kan redde sig ud af økonomiske kriser, undgå tvangssalg og konkurser osv., altså hjælp til selvhjælp.

Efter at vi har fremsat lovforslaget, har vi fået et stribevis af breve fra mennesker, som fortæller, hvordan det vil kunne redde dem økonomisk i den situation, hvor de hverken kan sælge huset på grund af prisfald eller har råd til at blive boende på grund af kontantlånene. Ved at give denne ret til lånomlægning giver vi i virkeligheden bare en masse mennesker ret til at redde sig selv, inden det er for sent, og uden at samfundet i øvrigt må træde til. Man skal nemlig også være opmærksom på det faktum, at kontantlånsydelsen efter skat vokser meget voldsomt mod slutningen af lånenes løbetid. Det havde ikke gjort så meget, hvis den daværende store inflation var fortsat; men med den lavinflation, som vi nu har haft i 10 år, har langt de færreste familier mulighed for at for-

øge deres indkomst lige så hurtigt, som lånenes ydelser vokser hen mod slutningen af løbetiden.

For at disse mennesker skal have samme mulighed for at undgå tvangsauktioner, som alle andre låntagere allerede har fået, bør dette lovforslag vedtages. Det er sund fornuft og en nødvendig opfølgning, for at de liberaliseringer, vi allerede har lavet, skal kunne virke. Man kan lave et billede af situationen på realkreditmarkedet i dag ved at forestille sig et stort tagselvbord, hvor de forskellige retter er stillet frem, så man kan vælge frit mellem mulighederne. Halvdelen af boligejerne er bare låst inde og kan slet ikke komme hen til bordet, men dette lovforslag åbner døren for dem. Også mange landmænd er spærret inde, og med landbrugets øvrige økonomiske problemer i erindring giver forslaget også landmændene økonomiske valgmuligheder, så de undgår tvangssalg og konkurser.

Forslaget er desuden provenuneutralt... men det vil jeg vende tilbage til i en bemærkning om et øjeblik, for nu har jeg overskredet min taletid.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg føler, at jeg skylder fru Kirsten Jacobsen et svar; jeg er faktisk meget langt hen ad vejen enig med fru Kirsten Jacobsen i, at den tekniske procedure, der er gået forud for fremsættelsen af fru Pernille Sams' lovforslag, bestemt ikke er tilfredsstillende. Derfor kan jeg også sige til fru Kirsten Jacobsen, at da jeg første gang hørte om problemet, bad jeg om, at vi omgående fik det afklaret, og jeg har efterfølgende haft en samtale med Skatteudvalgets formand, hr. Aagaard, så vi ikke kommer i tilsvarende situationer fremover.

Jeg forstår godt, at fru Kirsten Jacobsen bestemt ikke synes, at det har været behageligt. Fru Kirsten Jacobsen sætter en proces i gang, så vidt jeg har forstået gennem udvalgssekretæren – og jeg vil meget gerne sige, at det her er ingen kritik af udvalgssekretæren – som derefter tager kontakt til Skatteministeriet; og så går der et stykke tid, og så kommer fru Pernille Sams pludselig med lovforslaget og næsten klandrer fru Kirsten Jacobsen for ikke at have ment det alvorligt. Altså, vi kan være uenige rent politisk, det synes jeg er fair, det kan vi diskutere. Men vi ved alle sammen, at det har